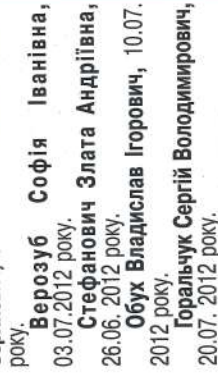

**«Вихор» впритул
за лідерами:
підсумки першого кола**

**Новонароджені
II кварталу 2012 року**

Содома Василь Михайлович, уродженець міста Бурштин – Смеречанська. **Наталія Василівна**, уродженка с. Ямниця. **Масорняк Любомир Васильович**, уродженець с. Ямниця – Кухар Галина Ярославівна, уродженка м. Івано-Фран-

Кульбанський Дмитро Іванович –
17 травня 1917 року
Сміжак Микола Прокопович –
24 січня 1921 року
П'яста Євдокія Данилівна –
17 травня 1921 року

Мулик Анастасія Миколаївна — 1927 р. н.
Козунь Богдан Петрович — 1935 р. н.
Валько Василь Михайлович — 1960 р. н.
Галічак Марія Василівна — 1927 р. н.
Галічак Марія Дмитрівна — 1926 р. н.
Грицак Марія Іванівна — 1919 р. н.
Левецький Микола Дмитрович — 1921 р. н.

Специвипуск газети "Вперед"

Головний редактор
Андрій Савицький

Редакційна колегія: Л. Десів,
Р. Гостиний, Н. Луговська,
О. Вилинська

Специвипуск газети "Вперед" за
Додатковим підготував редакція
газети "Вперед", 76010, Україна, м.
Івано-Франківськ, вул. Короля Данила,
11.

Тираж 1200, зам. №
Друк ПП "Мастако"
Місто Івано-Франківськ,
вул. Островського, 29.

Підсумки першого кола

У північному матчі «Виходом з кризи» зустрілася з «одвічним суперником» командою «Сокіл» Павлівка. Перший матч відбувся в четвер, 2 серпня, в Павлівці. Наші футболісти поступилися з рахунком 2:3, а наступля у матчі-відповіді не змогли взяти реванш, поступившись «Соколу» 1:3.

У День народження нашого села від усієї душі бажаю Ян-ниці стабільності та процвітання, а Вам, дорогі ямничани, зичу міцного здоров'я, достатку і злагоди у Ваших оселях, муд-рості і натхнення у справах, любові, сімейного тепла, щасли-вої долі у рідному селі і Божого благословення.

Ямниці 568 років

Ямницькі дівчата. 1930-ті роки

Зі святом Вас, дорогі ямничани!
Парох с. Ямниця,
о. Іван Богдан КУРИЛІВ

pokib

на- і закінченні почалася відбудова. Захоплено зустрілі ямничани звістку про проголошення ЗУНР у

Львіві й активно брали участь у державотворчих процесах. Повсюдно відбудовувалися села пов'язані з іменем священика о. Язана з Гриняка. Під його орудою побудовано Народний дім, церкву (1933 р.), відновлена праця громадських організацій та містських осіб. У другій половині 30-х років село вважалось найбільш національно свідомим, освіченим і матеріально самодостатнім в окрузі. В роки Другої світової війни тут повоєнний період мільнища молоді в лавах унівсального підпілля й УПА бореться за відновлення української держави. Всього учасників виголоїної боротьби, бунтів, камі виголоїної боротьби, бунтів,

300 яничини, з яких 140...
скажи свої голови за українську справу. Найважливішими дачками виволокненого руху цього періоду були заступник голови Станіславівського обласного проводу ОУН Володимир Демківський та оточуючий провідників Букучини Василь Савчак, «Сталін». Відмова громади заарештувати в Ямниці колапс і провести усунування майна привела до, в грудні 1949 року, першого секретаря ЦК компартії України Микиту Хрущова. Лише після масових репресій і селі власності повес...

З Днем Незалежності

№ 3 (11) серпень 2012 року

Дорогі односельчани!

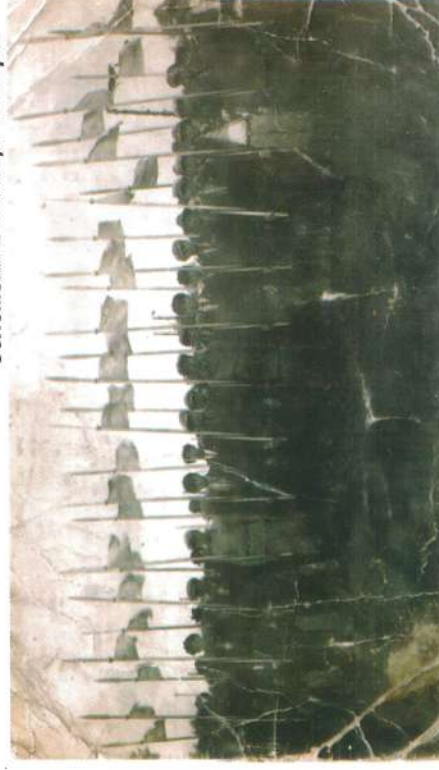
Бажаю Вам гарного настрою, незмінного успіху та здійснення усіх задумів. Нехай Ваша молитва буде сильною. Любов хай переповнить Ваші серця. Віра в Бога і нашу Україну хай ніколи не згасає. Божого благословення і міцного здоров'я Вам на многії літа.

3 повагою, депутат обласної ради Микола ЗЕЛІНСЬКИЙ

ти насильницьку колективізацію. В роки радянської влади осередком освітнього життя стали середня школа і будинок вчителя. Відомими на Прикарпатті були сліський хор і аматорський театральний народний колектив. Організаторами культурно-мистецького та духовного життя громади в ці роки стали о. Зроslав Нижичевський та Семен Дейнаківський. Будівництво на території сел. цементного заводу (1964 р.) перетворило його на знаний в області промисловий центр. Науково-культурне товариство «Рух» (1989 р.)

Селемени в Ямниці. 1946 рік

Фестиваль ямницьких «Соколів». 1932 рік

Ой на Івана та й на Купала

Приємно, що святкування Івана Купала у нашому селі вже стало традицією. Активну участь у підготовці до нього беруть практично всі жителі села, від малого до старшого. От і цього року свято вишло яскравим та веселим. Були тут пісні й танці, цікаві театральні сценки, милували око завітчані дівочі голівки.

Передіавана ніч – найпоетичніше купальське дійство. Протягом багатьох століть воно шанувалось людьми і збереглося й донині. В давнину це свято приурочували до літнього сонцестояння – найдовшого дня й найкоротшої ночі року. Сьогодні, святкування проходить у ніч із 6 на 7 липня. «Колись у купальську ніч було укладено священний шлюб Бога Сонця, що уособлював чоловіче начало, з Богинею Води, яка символізувала жіноче». За народним повір'ям, цього дня один раз на рік, в ніч на Івана Купала, папороть квітне майже в усіх квітках, що горять, як вогонь. Ця чарівна квітка віщує незліченні скарби, багатство, статки і здоров'я. За легендами та згідно з переказами багатьох людей з Ямниці, в ніч на Івана Купала ходять по місцевості коло Монастиря, небезпечно, бо ці місця навідує чорти, вузь з людською головою, який виповзає із печер, крилата змія, чорний півень, а також знахар – Боллодар дух, який скипає різних звірів на нараду. Тільки в ніч на Івана Купала відкриваються печери в Монастирі.

Вже давно на Івана Купала в

Ямниці не збиралось так багато людей, як цього року. На стадіоні були присутні до двох тисяч осіб. Магчні дії відбувались завдяки працівників Будинку культури та учасників художньої самодіяльності, а саме: директора Будинку культури Євгена Гальки, керівника танцювального колективу «Ямничанка» Ярослав Семковича, художнього керівника Петра Харука та режисера драматичного колективу Ярослава Колобанька. Урочисто-концертна частина відбулась у центрі села, а місце проведення було прикрашене вербовим гіллям та стрічками. Із вступним словом до ямничан звернувся Ярослав Колобанько: «Шановні односельчани, шановна громадо! Сьогодні творчими силами молоді нашого села і молодіжної ради, а також наших керівників до вашої уваги представлено театралізоване дійство "Ой на Івана та й на Купала..."».

Юнаки та дівчата водили хоро-води навколо опудал Купала та Марени, які були прикрашені квітами та вінками. Частково відбулась розважальна програма, на якій демонстрували різні комінти театралізовані сценки із життя села.

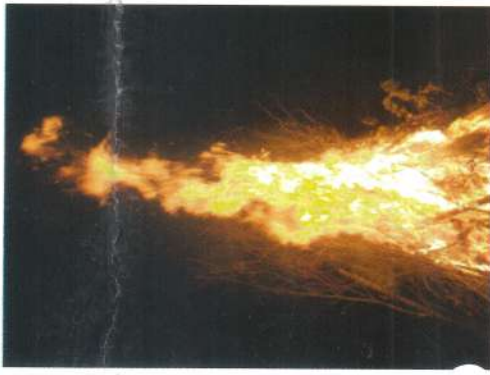

Глядачі задоволені дійством гучно аплодували, на багатьох обличчях ціла усмішка. Кульмінацією свята стало велике вогнище... Купальське свято закінчилося молодіжною дискотекою.

Сільський голова Іван Ковальчук подякував усім, хто брав участь у підготовці свята. Треба віддати належне організаторам цього дійства. Вони підготували чудову святкову програму за участю місцевих виконавців.

Дуже приємно, що мешканці Ямниці та гості села приєдналися до святкування цього стародавнього обряду та купальських гулянь. Саме це говорить про високу духовність нашого села, яку переймає молодь покоління і виконує цей почесний обов'язок гідно, сприяючи збереженню народних національних традицій.

Андрій СМІЖАК

Тарасовими шляхами...

Наприкінці червня колектив Ямницької ЗОШ І-ІІІ ступенів Тисменицької районної ради здійснив чудову подорож на Черкащині. Побувати на Звенигородщині, в Каневі педагогі школи мріяли давно, тому ця поїздка обцяла бути досить цікавою. Сподівання здійснились.

Прекрасний схід сонця у серці України зачарував ямничан... Цей чарівний куточок нашої Батьківщини подарував нам багато відомих людей. Серед них – геній українського народу Тарас Шевченко... Спостерігаючи ті мальовничі краєвиди, серед яких зростає малий

Тарас, мимоволі розумієш, що надихало юного митця. А вірші виходили з-під пера з любов'ю до рідного народу та непримиренності до тогочасної системи. Святість було пройти тими стежками, де ходив Кобзар... Хотілось пережити разом з ним хоч якусь мить, щоб доторк-

нутись до священної спадщини. У селі Шевченкове, де 1992 року с. Керелівка (Кирилівка) Звенигородського району вчителі побували у чудовому музеї, у копії хати, де проживала сім'я Григорія Шевченка, біля хати, в якій малий Тарас навчався у дяка... Та найбільш вражувальною була молитва біля могили його матері Катерини. Потім дорога повела ямничан у Будище, де величаво стоїть садиба пана Енгельгардта у пишноті паркових алеї. Там зберігся ще той дуб, в якому Тарас ховав свої малюнки та перші вірші. Наступна зупинка – у Моринцях, де народився Тарас Григорович. Там зведено копію садиби Тарасового діда та хатини, в якій він проживав з сім'єю перший рік свого життя. Слід зауважити, що люди, які працюють і впорядковують ці пам'ятки, натхненні генієм Шевченка, бо так душевно розповідають знову і знову про Тарасову долю, що розчулюють слухачів до сліз.

Наступного дня ямничани молились і виконували «Заповіт» на могилі Шевченка у Каневі. Там все, як Він писав: «... щоб лани ширококопоти, і Дніпро, і кручі, було видно, було чути, як реве ревуний...». Вразив своєю величчю, сучасним оформленням музей Т. Г. Шевченка. Тут мимоволі відчуваєш, що ти живеш у центрі Європи, ти – син

своїєї землі з власною історією, волею і незалежністю, яку вибороли народні герої та патріоти, а на вершині історичної слави України – геній Тараса Шевченка.

Ще чудову нагоду мали вчителі школи побувати у Корсунь-Шевченківському. Там відвідали Музей Великої Вітчизняної війни під відкритим небом, музей Корсунь-Шевченківської битви, який розміщений у колишньому палаці князів Лопухиних-Демидових. Повернувшись у Стеблів, відвідали музей Івана Семовича Нечуй-Левицького, побачили красу ріки Рось. Ці екокурси організував виходець з Ямниці, вчитель школи № 5 м. Корсунь-Шевченківського, Деркач Богдан Антонович.

Незагальною багата природа центральних районів України надихала багатьох талановитих людей, які залишили безцінну спадщину для наступних поколінь.

Колектив Ямницької школи щиро вдячний за надану можливість побувати у такій духовно-

багатій поїздки Нродному депутату України, Почесному голові правління ПАТ «Івано-Франківськцемент» Круцю Миколі Федоровичу.

Йордана ЛЕСІВ, заступник директора Ямницької школи

